

Sitä lehteä en unohda koskaan

"Hei, olen parittaja ja supersankari!"

P.A. Manninen

Ihmisenloppo on erilaisia unelmia. Jotkut haluaisivat soittaa virtuoosimaisesti viulua. Jotkut pyrkivät keksimään luontoystävällisiä polttoaineita. Ja Matthew Mohammed haluaa jäädä historiaan sarjakuvalehdellään *Black Bastard*.

No, ainakin hän etusäkannessa kiittelee perhettään tuesta ja pitkämielisyydestä – sen lisäksi että ilmoittaa olevansa vastuussa käsikirjoituksesta, tekstauksesta ja värieroittelusta. Sarjakuvan on luonnostellut Michael Peacock, mutta puhtaaksipiirtämiseen on tarvittu ihan viisi heppua. Itse lehtikään ei näytä vallan pienellä rahalla tuotetulta. Paperi on sekä paksua että kiiltävää, eikä väripainatuksen äärimmäistä terävyyttä voi kuin ihasella.

Tuttava toi tämän "special # 1"-nime-roinnilla varustetun julkaisun tuliaisina vuoden 2002 Chicagon Wizard World Con tapahtumasta, ja olipa ottanut vielä Michael Peacockilta nimmarinkin kanteen. Tosin siinä näyttää lukevan pikemminkin "Mold Punish", mutta ties kuinka moneen lehteen herra olikaan joutunut nimeään rustaamaan, sillä kyseessä on aivan USKOMATION lehti, jota ihmiset ovat varmaankin suorastaan repineet tekijöiden käsistä.

No, ehkä ei sentään, mutta haavi jää tämän sarjakuvan kanssa kyllä aivan auki, ja miönntu myös. Kyseessä on mustaihoinen supersankariparodia. Mr.

© Matthew Mohammed

Jones JR on läpeensä poliittisesti korrekti opettaja, mutta tarpeen vaatiessa hän muuttuu "Mustaksi Paskiaiseksi", joka harrastaa sekä väkivaltaa että naisten alistamista. Kultasormusrivit hänen sormissaan tiivistävät hahmon ihanteet sanoiksi THUG ja PIMP.

Muutamia näppäriä hahmoja tarinaan on saatu sovitettua (kuten esi-isensä syntien takia piiskaa haluava masokisti-valkonaama ja ilmassa leijuva paskaa puhuva kääpiö Professor Thug), mutta suurin osa lehden sivuista uhrataan kamppailun naisia vastaan. Eivätkä kyseessä ole mitkään tavalliset naiset. He ovatkin valkoisia natsseja, jotka käyttävät Hitlerin pääkalloa saadakseen supervoimia. Mutta se pahin rikos, minkä tämä naiskolmikko tekke, on tietenkin se, että kaksi heistä on rumia ja sillä kolmannella on pahanhajainen hengitys.

Toinen rumista naisista muuttuu koiraksi ja kuseskelee *Black Bastardin* päälle, sen paksumman leidin puristellessa finnejään sankarin suuntaan. "Kärpästen herraksi" muuttuneen pahanhajuisen hengittäjä-tären Herra Bastard voittaa tukkimalla hänen suunsa afrokampauksen sisältä kaivetulla banaanilla. Koiranaisen pään Musta Paskiainen liiskaa lopuksi innostuneen yleisön silmien edessä teatterin lavalla.

Kokonaisuuden rumuuden viimeistelee vain puolihammattimaisen näköinen piirrosasu, jossa perspektiivit huistelevat mikä minnekin. Tosin tietokoneella tuotetut häivytysefektit yrittävät parhaansa mukaan estää taustaa näkymästä. Koko lehden väritys on nähtävästi valittu tummasävyiseksi juuri siitä syystä, että taustojen kökköyttä ja yksityiskohtien vähäisyyttä ei niin helposti huomaisi. Mustan, tumman ruskean ja tummansinisen asettaminen vierekkäin tekke nelivärikuvista erittäin suttuisen oloisia (vaikka painatus onkin huippuluokkaa), ja hankaloittaa myös kunnollisten mustavalkokopioiden saamista sivuista.

Garth Ennisin Pro antoi maailmalle supersankarihuoran, joten sutenöörisupersankari on tietenkin vain looginen askel eteenpäin. *Black Bastard* tosin hukkaa kaikki hyvätkin ideansa aivan

© Matthew Mohammed

päättömään haahoiluun, eikä edes suurimpiin kaikkia maailman ihmisiä loukkaavaksi suunniteltu hahmo jaksanut minuakaan naurattaa järin pitkästi, vaikka koko sydämeistäni kannatanakin kaikkien maailman ihmisten loukkaamista. Tasapuolisesti.

Tosin on pakko myöntää, että kohtaus, jossa Paskiainen ajaa valkoihaisen pultsarin autollaan liiskaksi tiiliseinää vasten ja sen päälle vielä varastaa pultsarin jäännösten joukosta pikkukolikkoa, oli mielestäni vallan shakespeariaaninen. Jos lehden edustama näkökulma nainiin on todellakin Matthew Mohammedin oma näkökulma, niin hän lienee sitten sellainen Romeo, jota Julia potkui munille. Ja ihan aiheesta. "To be a BASTARD or NOT to be a BASTARD: That is the MOTHAFUCKIN' question!", tottaa *Black Bastard* itse Hitlerin pääkalloille osoitetussa monologissaan. ■

© Matthew Mohammed

